

становить лише 59% від загальної кількості похованих, та існує потреба у будівництві 3 нових місць поховань[3].

Існують альтернативні методи надання ритуальних послуг і поховання. Їх розробка і розповсюдження відбуваються за межами України. Відкриті джерела інформації висвітлюють інформацію щодо проєктів європейських архітекторів, вчених і підприємців.

Біопоховання і створення «природних поховань» знайшли свої прихильників у Німеччині, Британії і Нідерландах. При біопохованні виготовляється біоурна, в якій разом з людським попелом розміщують насіння дерев, наприклад, дубу, клену чи гінкго. Історичною і первинною є ідея «природних поховань», як зауважують антропологи. В 90-х рр. перші лісокладовища з'явилися в Швейцарії, а згодом на початку XXI століття у Німеччині за інформацією DW[1]. На кожному дереві створюються невеликі іменні таблички, що максимально наближує середовище до природнього.

Альтернативні методи поховання є більш безпечними для навколишнього середовища. Розглядаючи цей аспект, можна розташувати методи поховання наступним чином: ресомация (процес гідролізу тіла у лужному середовищі); кріомация (процес замороження тіла у рідкому азоті); традиційна кремація; поховання тіла в землю.

Таким чином, для розповсюдження альтернативних методів поховання в Україні необхідні зміни у законодавчому полі, а також потужна екоосвіта молоді.

Список використаних джерел:

1. Альтернативні поховання: стати деревом після смерті [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dw.com/uk/>
2. Закон України «Про поховання та похоронну справу» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1102-15>
3. Стан галузі поховання в Україні за 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minregion.gov.ua/napryamki-diyalnosti/zhkh/terretory/stan-galuzi-pohovannya-v-ukrayini-za-2016-rik/>

ПЕРЕРОБКА ОСАДІВ СТИЧНИХ ВОД З МЕТОЮ МІНІМІЗАЦІЇ НЕГАТИВНОГО ВПЛИВУ НА НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

О. І. СЛАВУТА, ст. викл.

А. О. ГРИГОРОЩУК, студентка

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

*61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
stasya_grig@mail.ua*

З кожним роком зростає частка земельних ділянок, що використовується під захоронення осадів стічних вод(ОСВ), оскільки постійно зростає їх обсяг, а

наявні мулові майданчики не в змозі прийняти весь об'єм. Таким чином завдається значна шкода навколишньому середовищу: частки забруднених речовин потрапляють в атмосферне повітря; розчинні хімічні сполуки надходять у природні води і мають там подальше розповсюдження. Тому назріла нагальна потреба у модернізації наявних способів обробки осадів та пошуку і розробці нових технологій їх утилізації.

Існує кілька способів підготовки осадів для подальшого використання: термічне зброджування, компостування, механічне зневоднення, термічна сушка та ін. До прогресивних методів відносяться механічне зневоднення і подальша термічна обробка осаду. Натомість більшість станцій з невеликим добовим обсягом стічних вод дану технологію не використовують через її нерентабельність, тому для станцій з малою потужністю перевага віддається компостуванню. Також перспективним є переробка ОСВ у комплексне добриво для потреб сільського господарства.

Сади стічних вод містять поживні елементи, що дає можливість для їх використання в якості органо-мінеральних добрив. Енергетична цінність ОСВ в значній мірі визначається не тільки вмістом в них основних макроелементів, але й не менш необхідних для нормального росту та розвитку мікроелементів. Використання осаду як добрива є доволі позитивним, особливо враховуючи від'ємний баланс елементів живлення. Це потребує проведення певної низки підготовчих операцій для запобігання потрапляння в ґрунти патогенних мікроорганізмів, солей важких металів, а також чіткого дотримування рекомендацій щодо внесення органічних добрив у певній агрокліматичній зоні.

Осад після компостування повинен збігатися на спеціальних майданчиках з твердим покриттям у штабелях висотою 1,5-2 м та масою не більше 500 т. Осад, який планується використовувати як органо-мінеральне добриво, повинен містити: органічної речовини не менше 4,0 %, валових форм азоту, фосфору та калію – 1,0; 0,6 та 0,1 % відповідно, зольність не більше 6,0 % у перерахунку на суху речовину.

Для запобігання надходження токсичних речовин у рослини на ґрунтах нечорноземного типу необхідно дотримуватися обмежень за частотою внесення та агрокліматичними умовами регіонів. Також необхідно враховувати агротехнічні особливості тих культур, які формують урожай у основній та побічній продукції (силові або овочеві культури), де ймовірно накопичення солей важких металів (ґрунти нечорноземного типу).